

วันนี้อยากนำพระพรมาแบ่งปันครับ

ว่าด้วยเรื่อง “ยากจน” และ “มั่งคั่ง”

สองเรื่องนี้คนเรามักจะพูดถึงเรื่องวัตถุที่ได้มา ทรัพย์สินที่ครอบครองเป็นส่วนใหญ่ แต่วันนี้ผมอยากให้เรา
มองในมุมของ “พฤติกรรม” ครับ ซึ่งถ้ามองในมุมนี้คุณก็จะเข้าใจมุมพระคัมภีร์ฝ่ายวิญญาณชัดเจนขึ้นครับ

1. “ยากจน” ถ้าเราจะพูดถึงในแง่ของพฤติกรรมแล้วเราจะพบว่าคนยากจนนั้นเขาจะแสวงหาสิ่งที่เขาขาดเมื่อเขาคิด
ว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเขาค้นพบว่าสิ่งจำเป็นต่อชีวิตเขานั้นไม่เพียงพอต่อเขา...นี่เป็นพฤติกรรมที่เรา
สังเกตเห็นครับ

ดังนั้น “คนยากจน” จะรู้ว่าตนเองขาด และแสวงหาเรื่อย ๆ เพื่อมาเติมเต็มสิ่งที่ตนขาด

#เราจะพบความจริงว่า คนที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ก็สามารถมี “พฤติกรรมยากจน” ได้เช่นกัน

แล้วพระคัมภีร์พูดถึงพฤติกรรมนี้อย่างไรบ้าง

มัทธิว 5:3 “คนที่ “ยากจน” ด้านจิตวิญญาณก็เป็นสุขเพราะว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขาทั้งหลาย

1971 ใช้คำว่า “บกพร่อง” ความหมายใกล้เคียงกันครับ กล่าวคือ เขาจะแสวงหาเพราะรู้ว่าตนเองขาด

ดังนั้น เมื่อท่านเข้าใจ “พฤติกรรมยากจน” เราก็คงรู้ว่า “คนยากจนฝ่ายวิญญาณ” จะมีพฤติกรรมอย่างไร...?

แน่นอนว่า...เขาจะแสวงหาเพื่อมาเติมเต็มส่วนที่ขาดหาย เนื่องจากเขารู้ว่าส่วนที่จำเป็นต่อชีวิต(ฝ่ายวิญญาณ)ยัง
ขาดอยู่

2. “มั่งคั่ง” เรามาดูว่า “คนมั่งคั่ง” เป็นคนแบบไหนก่อนครับ

สดุดี 112:3 ทรัพย์สินศฤงคารและความ “มั่งคั่ง” มีอยู่ในเรือนของเขา และความ “ชอบธรรม” ของเขาคำรงอยู่เป็น
นิรันดร์

สดุดี 37:21 คนชอบธรรมขอยืมและไม่คืนแต่ “คนชอบธรรม” “ใจกว้างและแจกจ่าย”

สดุดี 112:9 “เขาแจกจ่าย” เขาได้ให้แก่คนยากจน “ความชอบธรรม” ของเขาคำรงอยู่เป็นนิรันดร์เขาจะมีอำนาจและ
เกียรติ

จากพระคัมภีร์เราพบว่า...ความมั่งคั่ง และ คนชอบธรรม จะมาคู่กันตลอดเลยครับ

นั่นหมายความว่าพระเจ้ามอบ “ความมั่งคั่ง” ไว้ให้ “คนชอบธรรม” ดูแล

แล้ว... “พฤติกรรม” ของเขาเป็นอย่างไร...?

สดุดี 37:21 คนชอบธรรมขอยืมและไม่คืนแต่ “คนชอบธรรม” “ใจกว้างและแจกจ่าย”

สิ่งที่เราเห็นชัดเจนคือ... “ใจกว้างและแจกจ่าย” ครับ คนไหน “มั่งคั่ง” หรือไม่ จะเห็นเขา ใจกว้างและแจกจ่าย
ครับ

#ดังนั้น คนที่ไม่มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ก็สามารถมี “พฤติกรรมมั่งคั่ง” ได้ เมื่อเขาเริ่มให้และแจกจ่าย

เมื่อคุณมองในมุม “ฝ่ายวิญญาณ” คุณจะพบว่าพระเจ้าไม่ได้เน้น “ทรัพย์สินที่คุณครอบครอง” หากแต่เป็น

“พฤติกรรม” ที่คุณเป็น เพราะพระเจ้าไม่ได้สนใจ “ทรัพย์สิน” ที่คุณครอบครองสักนิดเดียว

มัทธิว 6:19 “อย่าสะสมทรัพย์สินสมบัติไว้สำหรับตัวในโลกที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้และที่ขโมยอาจขูด
ช่องลักเอาไปได้

20 แต่จงสะสมทรัพย์สินสมบัติไว้ในสวรรค์ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัดและที่ขโมยขูดช่องลักเอาไปได้ 21

เพราะว่าทรัพย์สินสมบัติของท่านอยู่ที่ไหนใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย

#ยากจนเพื่อตนเองจะมีและมั่งคั่งเพื่อจะได้ให้คนอื่น

แถม... “พฤติกรรม” ที่ถูก “ดักเตือน” ในพระคัมภีร์ครับ

...“เกียจคร้าน”

สุภาษิต 19:24 คนเกียจคร้านฟ้งมือของตัวไว้ในซามและไม่ยอมแม้แต่จะนำอาหารมาสู่ปากของตน (ยิ่งกว่าตัวสลอต...
--“)

1 เธสะโลนิกา 5:14 และพี่น้องทั้งหลายเราขอวิงวอนพวกท่านให้ “ดักเตือนคนที่เกียจคร้าน” หนุนน้ำใจผู้ที่ท้อใจ
กำลังคนที่อ่อนกำลังและมีใจอดเขาเบาสู้ออกคนทั้งปวง

คนเกียจคร้านไม่ใช่ทำไม่ได้แต่... “ไม่ทำ”

คนเกียจคร้านไม่ใช่คิดไม่เป็นแต่... “ไม่คิด”

กล่าวคือ เขามี “ศักยภาพ” ครับ แต่ “ไม่ใช้”

คนประเภทนี้ต่อให้รู้ว่า “ยากจน” ก็ “ไม่หา” เพราะ... “ขี้เกียจ”

คนประเภทนี้ต่อให้รู้ว่า “มั่งคั่ง” ก็ “ไม่ให้” เพราะ... “ขี้เกียจ”

#คนเกียจคร้านถูกเตือนเพราะไม่มีเกิดผล... ต้นไม้ที่ไม่เกิดผล... ก็ตัดไปเผาไฟ

คริสเตียนกับทรัพย์สินสมบัติ

1 ทิโมธี 6:10 “ด้วยว่าการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งมวล และเพราะความโลภนี้แหละ จึงทำให้บางคน
ห่างไกลจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์”

มัทธิว 6:19 “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจขุดช่อง
ลักเอาไปได้ 20 แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีใครขโมยขุดช่องลัก
เอาไปได้ 21 เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย”

ระบบวัตถุนิยมที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันทำให้คนจำนวนมากทะเยอทะยาน อยากร่ำรวย คริสเตียนจำนวน
มากถามว่า “แค่นี้” จึงจะนับว่ามั่งคั่ง “แค่นี้” จึงจะนับว่าพอเพียง เช่น การมีบ้านเป็นของตนเอง มีรถ 2 คัน
สำหรับตนเองและคู่ครอง หรือ ต้องมีรถสำหรับลูกแต่ละคนด้วย การมีบัญชีเงินฝากสะสมเพียงพอสำหรับชีวิตวัย
เกษียณ หรือ ต้องมีเพียงพอสำหรับเป็นมรดกให้ลูกหลานด้วย

ให้เราพิจารณาว่าพระคัมภีร์ใหม่สอนไว้ว่าอย่างไรในเรื่อง “ความร่ำรวย”

1. ความร่ำรวยและทรัพย์สินสมบัติ เป็นพระพรอย่างหนึ่งที่ผู้ชอบธรรมได้รับ

ปฐมกาล 13:2 อับรามมั่งคั่งสมบูรณ์ด้วยฝูงสัตว์และเงินทองเป็นอันมาก

ปฐมกาล 26:13 อีสอัคก็จำเรื่องมีกำไรทวียิ่งขึ้นจนท่านเป็นคนมั่งมีมาก

สดุดี 37:25 ข้าพเจ้าเคยหนุ่ม และเดี๋ยวนี้แก่แล้ว แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมถูกทอดทิ้ง หรือลูกหลาน
ของเขาขอทาน

สดุดี 112:3 ทรัพย์ศฤงคารและความมั่งคั่งมีอยู่ในเรือนของเขา และความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

สุภาษิต 8:18 ความมั่งคั่งและเกียรติอยู่กับเรา ทั้งทรัพย์ศฤงคารที่ทนทานและความชอบธรรม

จากข้อพระคัมภีร์ที่เราได้เห็นเราพบความจริงบางประการเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้กับคนชอบ
ธรรม ไม่ใช่แค่ สุขภาพร่างกาย เกียรติ ชีวิต แต่เป็นทรัพย์สินความมั่งคั่งด้วย แต่สิ่งหนึ่งที่นำสังเกตคือ พระเจ้าทรงให้

คนเหล่านี้ที่ “ชอบธรรม” เนื่องจากการที่เขาเป็นคน “ชอบธรรม” เขาจึงสามารถใช้ทรัพย์สินเหล่านี้ที่พระเจ้าประทานให้ไปในทิศทางที่ “ชอบธรรม” ได้นั้นคือสิ่งหนึ่งที่พระเจ้าไว้ใจเขาให้ครอบครองทรัพย์สิน แต่อย่างไรก็ตาม นี่เป็นบางประการที่เราค้นพบเกี่ยวกับการอวยพรที่มายังคนชอบธรรม

2. แม้ว่าความร่ำรวยเป็นของประทานจากพระเจ้า(ปญจ.5:19) แต่เกิดจากความขยันขันแข็งของคนนั้นด้วย

สุภาษิต 6:10 หลับนินิด เคลิ้มหนอย กอดมือพักนินิดหนอย

11 และความจนจะมาเหนือเจ้าอย่างคนจร และความขัดสน อย่างคนถืออาวุธ

สุภาษิต 10:4 มือที่หย่อนเป็นเหตุให้เกิดความยากจน แต่มือที่ขยันขันแข็งกระทำให้มั่งคั่ง

ความร่ำรวยนั้นไม่ได้เกิดจากการอวยพรที่ไม่ต้องทำอะไรเลย เราค้นพบความจริงว่า “ความขยัน” ที่เกิดขึ้นจากบุคคล คนนั้นนำเขามาสู่ความมั่งคั่ง “ความเกียจคร้าน” ต่างหาก ที่เป็นอุปสรรคไม่ทำให้เรามั่งคั่ง แม้ว่าเราจะคิดว่าพระเจ้าอวยพร แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่ทำอะไรเลย

3. ความร่ำรวยไม่ใช่หลักประกันความมั่นคงที่ถาวร

สภษ.22:1ชื่อเสียงดีเป็นสิ่งควรเลือกยิ่งกว่าความมั่งคั่งมากมาย และซึ่งเป็นที่โปรดปราน ก็ดีกว่ามีเงินหรือทอง ความร่ำรวยไม่สามารถช่วยให้มนุษย์รอดพ้นจากพระพิโรธของพระเจ้า

สภษ. 11:4 ความมั่งคั่งไม่อำนวยกำไรในวันทรงพระพิโรธ แต่ความชอบธรรมช่วยกู้ให้พ้นความมรณา

จากพระธรรมสุภาษิต 2 ข้อนี้เราจะพบความจริงที่ว่า “การมีทรัพย์สินสมบัติมากมายไม่ใช่เรื่องจำเป็นเสมอไป” พระคัมภีร์นำเสนอทางเลือกที่ดีกว่า 1.ชื่อเสียงดี 2.เป็นที่โปรดปราน 3.ความชอบธรรม สามสิ่งนี้ช่วยให้ชีวิตของเขาปลอดภัย

จากอะไรบ้าง?

1. ชื่อเสียงดี สิ่งที่คุณจะได้รับคือ การเป็นแบบอย่างที่ดี มีคนให้เกียรติ สิ่งนี้จะนำมาถึงความน่าเชื่อถือ ถ้าคริสเตียนเรามีชื่อเสียงดี การประกาศว่า “พระเจ้ารักคุณ” คงไม่ดำเนินไปด้วยความลำบากเช่นทุกวันนี้

2. เป็นที่โปรดปราน เรื่องนี้ผมอยากนำมาถึง 2 ด้าน

2.1. เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงโปรดปรานคุณ พระเจ้าจะเปิดทางในงานทุกอย่างที่คุณทำ เพราะคุณเป็นคนชอบธรรมที่พระเจ้าโปรดปราน พระองค์ไม่ทรงโปรดปรานคนอธรรมแน่นอน

2.2. เป็นที่โปรดปรานของมนุษย์ เมื่อคุณขอความช่วยเหลือ หรือความคิดเห็น เขาจะให้ความร่วมมือกับคุณ ด้วยความจริงใจ(ต่อให้ไม่มีผลประโยชน์อันใด) คุณจะเจอคนที่จริงใจต่อคุณตลอดเส้นทางชีวิต

3. ความชอบธรรม เรื่องนี้สำคัญและแน่นอนเมื่อคุณเลือก คุณจะพ้นจากพระพิโรธของพระเจ้า และพระเจ้าจะทรงช่วยกู้คุณให้พ้นความมรณา สิ่งนี้สำคัญมาก ต่อให้คุณไม่มีทรัพย์สินสมบัติ(มากมายเหลือใช้)ในโลกนี้ คุณก็มีสิทธิ์เป็นคนชอบธรรมโดยพระเจ้า

เราจะพบว่า 3 เรื่องนี้ เป็นเรื่องที่พระคัมภีร์หนุนใจให้เราเลือกมากกว่าที่จะมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย เมื่อคุณสังเกตดี ๆ คุณจะพบว่า ทั้งสามเรื่อง ไม่ว่าจะคุณจะมีฐานะอย่างไร คุณก็สามารถแสวงหา และทำได้โดยไม่ต้องพึ่งเงินและทอง

คริสเตียนกับวิถีชีวิตเรียบง่าย

เมื่อคนมั่งคั่งร่ำรวยมากขึ้นและคนยากจนขัดสนมากขึ้น คริสเตียนที่รักพระเจ้าทั่วโลกควรตอบสนองต่อสภาพนี้ด้วยการเลือกที่จะมีวิถีชีวิตเรียบง่าย เพื่อที่จะมีส่วนร่วมในการแจกจ่ายให้แก่ผู้ขัดสนได้

ข้อสรุปสำหรับการแสวงหา “สิ่งจำเป็น” สำหรับชีวิตดูเหมือนจะสรุปได้ด้วยวิถีคิดของจอห์น เวสลีย์ ผู้กล่าวไว้ว่า “ให้ขยันหาจนสุดกำลัง ให้สะสมสุดกำลัง และให้เราให้แก่คนอื่นอย่างสุดกำลังเช่นกัน” แน่นอนว่า ต้องหาอย่างสุจริตและชอบธรรม สังคมไทยเป็นสังคมที่มีช่องว่างมหาศาลระหว่างคนรวยและคนจน คริสเตียนไทยที่พระเจ้าทรงอวยพรให้มีทรัพย์สินสมบัติมากมายควรคิดถึงพี่น้องที่เขาไม่มีด้วย